

GEÖLOGIE.

Stil-stand is 't nu — toch was er eens een tijd
Dat 't al bewoog. Hoe anders had die weeke,
Mollige weide-glooiing zóó geleden
Op schoone schaar, tot rusten neer-geleid

Nadat ze in luchten dans-pas had gereid?
Waren er oogen maar, die neder-keken
Van gindschen top langs leden neer-gestrekten
En 't groen gewaad, ze omgolvend wijd en zijd.

Maar oogen ja, die zullen dra op-luiken
En armen blank, omwuiwend slank 't geheel
Van lenige gestalte en 't nu zoo sluike,
Plat-liggende gewaad van groen en geel.
En meisjes-kopjes zullen schalks op-rijzen,
Ook oudere godin, de achtbare, wijze.